II

(Acte fără caracter legislativ)

DECIZII

DECIZIA (UE) [2021/1074] A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 18 iunie 2021

privind excluderea temporară a anumitor expuneri față de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale având în vedere pandemia de Covid-19 și de abrogare a Deciziei (UE) 2020/1306 (BCE/2021/27)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ([1]), în special articolul 4 alineatul (1) litera (d),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([2]), în special articolul 429a,

întrucât:

(1) Cadrul Basel III a introdus un indicator al efectului de levier simplu, transparent și care nu se bazează pe risc pentru a acționa ca o măsură credibilă suplimentară la cerințele de capital bazate pe risc. Potrivit standardului privind indicatorul efectului de levier publicat de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) în decembrie 2017 (denumit în continuare „standardul BCBS privind indicatorul efectului de levier"), pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare, în circumstanțe macroeconomice excepționale, o jurisdicție poate, la alegerea sa, să excludă temporar rezervele deținute la bănci centrale din indicatorul de măsurare a expunerii pentru calcularea indicatorului efectului de levier.

(2) Standardul BCBS privind indicatorul efectului de levier a fost pus în aplicare pentru prima dată în legislația Uniunii prin Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Articolul 430 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede obligația instituțiilor de a transmite autorităților competente anumite informații privind indicatorul efectului de levier și componentele acestuia, în timp ce articolul 451 din acel regulament prevede obligația instituțiilor de a divulga anumite informații privind indicatorul efectului de levier și gestionarea riscului efectului de levier excesiv.

(3) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]), printre altele, pentru a reflecta revizuirile care au fost aduse standardului BCBS privind indicatorul efectului de levier, astfel încât să se asigure condiții de concurență echitabile la nivel internațional pentru instituțiile stabilite în interiorul Uniunii, dar care operează în afara Uniunii, și să se asigure că indicatorul efectului de levier rămâne o completare eficace a cerințelor de fonduri proprii bazate pe risc. Regulamentul (UE) 2019/876 a introdus o cerință privind indicatorul efectului de levier pentru a completa sistemul de raportare și publicare a indicatorului efectului de levier. Regulamentul respectiv a modificat articolul 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru a

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1)

([3]) Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 150, 7.6.2019, p. 1).

introduce posibilitatea excluderii temporare a anumitor expuneri față de băncile centrale din formula de calcul a indicatorului de măsurare a expunerii totale a unei instituții în circumstanțe excepționale și pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare. Cerința privind indicatorul efectului de levier ar trebui recalibrată proporțional pentru a compensa impactul excluderii. O astfel de recalibrare ar trebui să asigure excluderea riscurilor la adresa stabilității financiare care afectează sectoarele bancare relevante și menținerea rezilienței oferite de indicatorul efectului de levier. Aceste modificări ale cadrului aferent indicatorului efectului de levier, inclusiv competența discreționară de a exclude anumite expuneri față de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale, vor deveni aplicabile la 28 iunie 2021.

(4) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a fost modificat și prin Regulamentul (UE) 2020/873 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), printre altele, pentru a prevedea că, în scopul recalibrării cerinței privind indicatorul efectului de levier, autoritățile competente trebuie să stabilească data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale, după consultarea băncii centrale relevante, și să anunțe public data respectivă.

(5) Având în vedere pandemia de COVID-19, Banca Centrală Europeană (BCE) a stabilit, la 16 septembrie 2020, că există circumstanțe excepționale care justifică excluderea expunerilor față de băncile centrale enumerate la articolul 500b alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 din indicatorul de măsurare a expunerii totale pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor monetare ([5]). Excluderea expunerilor respective se aplică până la 27 iunie 2021.

(6) Din cauza pandemiei de COVID-19 și a nevoii generate de aceasta în mod continuu de a exista un grad ridicat de acomodare a politicii monetare, care la rândul ei se bazează pe funcționarea neîntreruptă a canalului de transmisie a politicii monetare prin intermediul băncilor, Consiliul guvernatorilor consideră că astfel de circumstanțe excepționale justifică excluderea temporară (până la 31 martie 2022) a anumitor expuneri față de băncile centrale din Eurosistem de la calculul indicatorului de măsurare a expunerii totale a instituțiilor în temeiul articolului 429a alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(7) Se preconizează că excluderea anumitor expuneri față de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale în temeiul articolului 429a alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la 31 martie 2022 va sprijini instituțiile de credit să își îndeplinească în continuare rolul în finanțarea economiei reale, păstrând, în același timp, elementele-cheie ale cadrului de reglementare prudențială în perioada excepțională a pandemiei de COVID-19. Data de 31 martie 2022 a fost aleasă pentru a facilita implementarea măsurilor excepționale de politică monetară legate de situația generată de pandemia de COVID-19, inclusiv orizontul prevăzut în prezent pentru achiziții nete în cadrul programului de achiziționare în regim de urgență în caz de pandemie (PEPP).

(8) Data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale este stabilită pe baza ultimului trimestru înainte de începerea măsurilor de politică monetară legate de pandemia de COVID-19. La 12 martie 2020, BCE a anunțat relaxarea condițiilor pentru operațiunile țintite de refinanțare pe termen mai lung (TLTRO III) pentru a sprijini accesul continuu al firmelor și al gospodăriilor la credite bancare în contextul perturbărilor și al deficitelor temporare de finanțare asociate pandemiei de COVID-19. De asemenea, la 18 martie 2020, BCE a anunțat un PEPP în valoare de 750 de miliarde EUR pentru a contracara riscurile grave de perturbare a mecanismului de transmisie a politicii monetare și perspectivele pentru zona euro generate de pandemie. Prin urmare, data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale este 31 decembrie 2019.

([4]) Regulamentul (UE) 2020/873 al Parlamentului European și a Consiliului din 24 iunie 2020 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2019/876 în ceea ce privește anumite ajustări ca răspuns la pandemia de COVID-19 (JO L 204, 26.6.2020, p. 4).

([5]) Decizia (UE) 2020/1306 a Băncii Centrale Europene din 16 septembrie 2020 privind excluderea temporară a anumitor expuneri față de băncile centrale din indicatorul de măsurare a expunerii totale având în vedere pandemia de COVID-19 (BCE/2020/44) (JO L 305, 21.9.2020, p. 30).

(9) Expunerile care pot fi excluse cuprind monede și bancnote care constituie moneda legală în jurisdicția băncii centrale și active care reprezintă creanțe față de banca centrală, inclusiv rezerve deținute la banca centrală, în măsura în care aceste expuneri sunt relevante pentru transmiterea politicii monetare și, prin urmare, pentru punerea în aplicare a acesteia. Aceste expuneri includ depozitele deținute în facilitatea de depozit și soldurile deținute în conturile de rezerve deschise în cadrul Eurosistemului, inclusiv fondurile deținute pentru a îndeplini cerințele privind rezervele minime obligatorii. Expunerile care reprezintă creanțe față de banca centrală care nu au legătură cu punerea în aplicare a politicii monetare nu ar trebui să fie excluse din indicatorul de măsurare a expunerii totale.

(10) BCE, în temeiul funcției ei de politică monetară, a fost consultată în conformitate cu articolul 429a alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cu privire la stabilirea circumstanțelor excepționale care justifică excluderea anumitor expuneri și data la care se consideră că au început circumstanțele excepționale ([6]).

(11) Articolul 500b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe care se bazează Decizia (UE) 2020/1306 (BCE/2020/44), se aplică până la 27 iunie 2021. Prin urmare, este necesar să se abroge Decizia (UE) 2020/1306 (BCE/2020/44).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

(1) „Eurosistem” înseamnă „Eurosistem” astfel cum este definit la articolul 2 punctul (29) din Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene (BCE/2014/60) ([7]);

(2) „facilitate de depozit” înseamnă „facilitate de depozit” astfel cum este definită la articolul 2 punctul (21) din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60);

(3) „conturi de rezervă” înseamnă „conturi de rezervă” astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul (7) din Regulamentul (UE) 2021/378 al Băncii Centrale Europene (BCE/2021/1) ([8]);

(4) „cerințe privind rezervele minime obligatorii” înseamnă „cerințele privind rezervele minime obligatorii” astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2021/378 (BCE/2021/1);

(5) „entitate supravegheată semnificativă” înseamnă o „entitate supravegheată semnificativă” astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ([9]).

Articolul 2

Stabilirea existenței circumstanțelor excepționale

1. În sensul articolului 429a alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, BCE a stabilit că, sub rezerva alineatelor (2) - (5) ale acestui articol, există circumstanțe excepționale care justifică excluderea expunerilor față de băncile centrale, enumerate la articolul 429a alineatul (1) litera (n) punctele (i)-(ii) din acel regulament, din indicatorul de măsurare a expunerii totale, în scopul facilitării punerii în aplicare a politicilor monetare.

2. Se consideră că circumstanțele excepționale au început la 31 decembrie 2019.

([6]) https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2021/html/ecb.pr210618~08d3c92b21.en.html

([7]) Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului (BCE/2014/60) (JO L 91, 2.4.2015, p. 3).

([8]) Regulamentul (UE) 2021/378 al Băncii Centrale Europene din 22 ianuarie 2021 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2021/1) (JO L 73, 3.3.2021, p.1).

([9]) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

3. În ceea ce privește expunerile enumerate la articolul 429a alineatul (1) litera (n) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, stabilirea existenței circumstanțelor excepționale se aplică expunerilor față de băncile centrale din Eurosistem care se referă la depozitele deținute în facilitatea de depozit sau la soldurile deținute în conturile de rezerve, inclusiv fondurile deținute pentru a îndeplini cerințele privind rezervele minime obligatorii.

4. Alineatul (1) se aplică pentru o perioadă care începe la 28 iunie 2021 și se încheie la 31 martie 2022.

5. Stabilirea existenței circumstanțelor excepționale prevăzută la alineatul (1) se aplică în legătură cu orice instituție care este o entitate supravegheată semnificativă stabilită într-un stat membru din zona euro.

Articolul 3

Abrogare

Decizia (UE) 2020/1306 (BCE/2020/44) se abrogă de la 28 iunie 2021.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la 28 iunie 2021.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 18 iunie 2021.

Președintele BCE
Christine LAGARDE